

ಮೇಲೂ ಆಗುತಾನೇ... ನಾನೇ ಅವನಿಗೆ
 ಡ್ರಾಂಗು ಕಲಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿನಿ...’ ಎಂದೆಲ್ಲ
 ಗಂಡನಿಗೆ ತಿಳಹೇಳಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ್ದಳು.
 ಹೀವಚ್ಚಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ವಿಲಾಯಿತಿಗೆ
 ಹೊರಡುವಾಗಲೂ, ನನಗೂ ಹೆಚ್ಚು
 ಸಂಭ್ರಮಿಸಿದ್ದ ಅವಶೇ. ‘ಡೂ ವೆಲ್ಲೂ, ಸಿದ್ದೋ...
 ಅಯಾವೂ ಸೋ ಸೋ ಪ್ರೈಡ್ ಅಫ್ ಯು.
 ಯಾರೂ ಮಾಡದ್ದು ಮಾಡೋಕೇ
 ಹೊರಟಿದ್ದಿ... ಲವ್ಯ ಕಂದ...’ ಅಂತರಂ
 ವಪ್ಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಿಳೆಣಿತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳನ್ನು
 ನಾನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಕಂಡಿದ್ದು ಅದೇ ಕೊನೆ.
 ಸಂಯಾಸಿ ಏವತ್ತೇರಡು ತಿಂಗಳುಗಳ
 ಹಿಂದಿನದೊಂದು ಮಾರ್ಚೆನ ನಡುರಾತ್ಮಿಯಲ್ಲಿ.
 ಈ ನಡುವೆ ಸ್ವೇಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಆಗಿಂದಾಗ ನಮ್ಮ
 ಮುಖಾಮುಖಿಯಿದ್ದಾದರೂ, ಅದು
 ದೂರಸಂಪರ್ಕವೇ ತಾನೇ? ಭೌತಿಕವಾದ
 ಒಚ್ಚುಗಿಚ್ಚು ಎಮೋಶನಲ್ಲ ನಿಜೀರವ
 ಮುಲಾಕುಗಳು ಅಷ್ಟೇ. ಅಸಲಿನಲ್ಲಿ ಅದೊಂದು
 ನಮೂನೆ ಮಾಯೆ. ವಚ್ಚಾಲಲೇ
 ವಚ್ಚಾಲಾದ ಮಿತ್ತು ಮತ್ತು ಮಿಥ್ಯೆ! ಕೂಡಲೇ,
 ವಾರದ ಹಿಂದೆ ಸ್ವೇಚ್ಚಿದ್ದು ನೆನಪಾಯಿತು. ಮಾ
 -ಇ ಹಿಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೇಕಿದ್ದಿತಾಗಿ
 ಅವಳ ಕಹರೆಯ ವಿವರಗಳೇನೂ ಹೆಚ್ಚು
 ತೋರಿಬರಲ್ಲಿ, ಮೋಟಿಕಾಗಿ ಕೂಡಲು
 ಕತ್ತಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ್ವಾ ಇನ್ನಿಂತು. ಅಲ್ಲದೇ
 ತಲೆಯಿಲ್ಲಿ ಅರೆನರೆತ ಸಾಲ್ಪ್ರಯಾರಿನಂತಹ
 ಮೋಟಿಗೂದಲು. ಕತ್ತಲಿಸಿದ್ದನ್ನುವರ್ಧಿಸಿ
 ಹರೆದಿದ್ದನ್ನುವರ್ದೇ ಹೆಚ್ಚು ಸರಿ.

‘...ಸಾಲದುದಕ್ಕೆ ಹದಿಸ್ತೇ ದು ದಿನಕ್ಕೆ ಮೋದಲು
 ಹತ್ತಾ ತಲೆ ಹರೆಸಿಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ.
 ಥೇಟು ಸಾಧಿಯ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾಳೆ...’ ಪಾ
 ಮಾತು ಮುಂದುವರೆಸಿ, ನನಗನಿಸಿದ್ದನ್ನೇ ಆಡಿದ.
 ಫಾಜಿತಿಯೇ ಮೋದಲಾಯಿತು. ‘ಸರಿ...
 ಅವಳಿರೋ ಹಾಗೆ ಒಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಬೀಜೋಣ
 ಅಂತಂದರೆ -ಈ ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ

